

κεράς με φύλλα κισσῶ, ἢ ἀμπέλας, εἰς εἶδος θυραῖας, οἱ τινὲς πρῶτον ἐπήγαυον παίζοντες καὶ χορεύοντες εἰς ὅλας τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ἔπειτα ἐξουσίαζον. Ὁ Βάκχος ἔφερε καὶ οἶνον μαζίτου, καὶ ἔδιδεν εἰς τὰς ἐναντίας αὐτῶ καὶ τοὺς ἐμεθύσει, καὶ ἔτις τὰς κατεβώπωνεν. Ὁ Παῦν, ὅς τις ἦτον ὁ ἐξαίρετος ἀρχιστράτηγός τε καὶ μουσικός ἐλάλει τῷ μουσικῷ του πολλά γλυκά· αὐτὸς εὗρεν τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν κέρας τοῦ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ἐγένετο αἰτία, καὶ τῶ ἐπροσήρμωσαν εἰς τὸ μέτωπόν δύο κέρατα.

21. Τῆς Πέλλης, νέος Ζεύς, τρίπτερος με ΠΕΛΛΗΣ. Ἡ Πέλλη τῆς Μακεδονίας κεῖται πλησίον τῆς Γιαννιτσῶς· αὕτη ἐσάθη ἡ πατερίς τῶ Φιλίππου Βασιλέως, καὶ τῶ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ὡς αὐτῶ, τῆς Μακεδόνων.

22. Τῆς Πέλλης, Φαῦνος διὰ τὸ βεβρόφον με καλαύροπα, Ἀλέξανδρος με ΠΕΛΛΗΣ καὶ ΑΛΞ· ὁ Φαῦνος ἦτον ὁ πρῶτος ὅπῃ εἰσέβαλλεν εἰς τῷ Ἰταλίαν τῷ λατρείαν τῆς Ἑλληνικῶν Θεῶν, ὁ ὁποῖος ἐπαραστρέφεται παρομοίως με τὸν Παῦνα, τὸν Θεὸν τῆς ποιμένων, δηλαδὴ με κέρατα καὶ γυμνός.

23. Τῶν Ἀλικαρνασσῶν, χαλκ. κεφαλή Διός, τρίαινα καὶ λύρα με ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΩΝ.

24. Τῆς Πούντας, ἄργ. κεφαλή Ἀθηνῶς με ΑΚΤΙΟΥ. Πήγασος πετῶν καὶ ΑΓ. ἡ Πούτα κεῖται ἀπέναντι τῆς Λοκάδος εἰς τῷ Ἑπείρον.

25. Τῶ Πύρρου, χαλκ. κεφαλή Ἀθηνῶς. Ἐλέφας μονόγραμμα ΠΡ καὶ Β, Πύρρος ὁ υἱὸς τῶ Αἰακίδου, τὸ πρῶτον ἔφερε τοὺς ἐλέφαντας ἐναντίον τῶ Ῥωμαίων, σοχαζόμενος ναὶ τὰς καθυποτάξῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τε, κ. τ. λ.

26. Τῆς Λαρίσσης, ἄργ. ἵππος κεφαλή Ἡλίας, με ΛΑΡΙΣΣΑΙΩΝ.

27. Τῆς Φιλόκίας, ἄργ. κεφαλή Ἀθηνῶς με

περικεφαλαίων, με ΑΡΓΙΩΝ, ὁ Πήγασος καὶ ζῶον κείμενον.

28. Τῆς Ἀργολίδος, χαλκός κεφαλὴ Ἀσκληπιῆ με ΕΠΙΔΑΤΡΟΥ ΙΕΡΑΣ. Ἐπιφανεστάτη πανήγυρις σεφανωμένη με ΑΣΚΛΗΠΙΑ. Ὁ Ἀσκληπιὸς ἐλατρώετο εἰς τὴν Ἐπίδαυρον ὡς εἷας μέγας Θεὸς τῆς Ἰατρικῆς.

29. Τῆς Κίος, κεφαλὴ, Ἡρακλῆς, με ΙΣΤΗΝ ΤΟΝΚΤ, καὶ ναυτικὴ καὶ ΚΙΑΝΩΝ.

30. Τῆς Θεσσαλίας, ἄργυρος, ἡ Θεσσαλικὴ Ἀθηνᾶ, με ΕΝΕΚΡΑΤΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡ, ΘΕΣΣΑΛΩΝ. Ζῶς σαχυοφορῶν κεφαλὴ.

31. Τῆς Σκοτίας Θεσσαλῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ Παλλάδος, λύρα καὶ γλαῦξ, δίοδον σημαίνει, με ΣΚΟΤΟΥΣΣΕΩΝ.

32. Τῆς Δημητριάδος, ἄργυρος, νίκη στεφανοῦσα πρῶραν με μονόγραμμα ΧΕ Δ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ. Ποσειδῶν με τρίαιναν, καὶ πέλεκυς τῆς Τενέδου, καὶ πανὶ με ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. καὶ Φ.

33. Τῆς Γσαρίτσανης καὶ Ἐλασσῶνος, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος με ΣΩΤΗΡ ΑΠΟΛΛ. λύρα ἐσεφανωμένη με ΛΑΠΙΘΩΝ.

34. Τῶν Κορφῶν, χαλκός, κεφαλὴ Ἡρακλέους, πρῶρα με ΚΟΡΚΤΡΑΙΩΝ. ΑΥΑΝΙΚΑ.

35. Τῆ Βώλε, χαλκός, κεφαλὴ Βάκχης κισσοφοραῦτος, στέφανος κισσοῦ διὰ τὸν ἀριστον οἶνον, με ΠΑΓΑΣΑΙΩΝ.

36. Τῆς Πάρου, ἄργυρος, κεφαλὴ Μεδέσης με δύο λιμνῆας, καὶ δύο κόλπους, βῆς καὶ σάχυς, τὸ εὐκαρπον, με ΠΑΡΙΩΝ.

37. Τῆς Σάμου, κεφαλὴ, με ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ ΑΥΤΜ. ΟΠΕΛΣΕΟΥ. Μελέαγρος λόγχη τὸν υἱὸν κατειργάσατο. Ὁ Μελέαγρος ἦτον εἷας ἀπὸ τοὺς πλέον ἀξίους ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἠκολέθησε τὸν Θουμα-

στον Ἰάσωνα εἰς τὴν Κολχίδα· αὐτὸς ἦτον εἷας Πρίγκιψ φοβερός εἰς τὴν Καλυδωνίαν γῆν· αὐτὸς ἐδοξάσθη πρῶτον μὲ τὸ κυῆγι τῆ ἀγριοχοίρα, τὸν ὁποῖον εἶχε πέμψειν ἡ Ἄρτεμις εἰς ποινὴν ἐκείνου τῆ τόπα.

38. Τῆς Μιλήτου, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, καὶ λέοντα, φέρονται αὐτῶν ἀέρα μὲ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

39. Τῶν Πρασιῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ γυναικὸς σεφανωμένη μὲ στάχνας, βούς κονιορτὸν ρίπτων μὲ ΠΡΑΙΣΙΩΝ.

40. Τῆς Ῥόδου, ἄργυρος, ὁ Ἥλιος μὲ Παρθένου κεφαλῶν, καὶ πτερὰ, σημεῖον ἀέμα· αὐτὸς καὶ καρπὸς μὲ ΡΟΔΟΣ.

41. Τῶν Γορτυνίων, χαλκὸς κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνηφορουῦτος, ταῦρος τρέχων, καὶ δύο δελφίνες, μὲ ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.

42. Τῆς Κορώνης, χαλκὸς, γυμνὴ μὲ σέφανον, μὲ ΑΧΑΙΩΝ ΚΟΡΩΝΑΙΩΝ. Ζῶς μὲ τὴν νίκην στεφανῶνται εἰς χεῖρας, μὲ ΚΛΕΑΡΧΟΥ.

43. Τῆς Μακεδονίας, χρυσός· κεφαλὴ Φιλίππου, τοῦ Βασιλέως τῆς Μακεδονίας· δύο ἄλογα σύρουσι μίαν ἄμαξαν τρέχουσαν εἰς τὰς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας μὲ τὸν ἀθλητὴν, στάμνος, ὅτι οἱ ἀθληταὶ ἔπερνον διὰ βραβεῖον τῆς νίκης πῶν, εἷας ἀγγεῖον πλήρες ἐλαίου, μὲ Φιλίππου. Τῆτο τὸ χρυσὸν νόμισμα εἶναι ὠραιότατον. Λέγεται Φίλιππον μέχει τοῦ νυῦ εἰς τινὰς τόπας· αὐτὸ εἶναι δίδραχμον, ζυγιάζει 157 κόκκους, μὲ διάμετρον 7 γραμμῶν. Τοῦτο τὸ νόμισμα μοι ἔτυχε καὶ τὸ ἐπῆρα ἀπὸ τινος Σαλαμίνιον Ἱερέα, διὰ τρία βενέτικα χρυσᾶ.

44. Τῆς Θεσσαλικῆς Μαγνησίας, κεφαλὴ Ζῶς, καὶ ἡ κεφαλὴ, μὲ ΜΑΓΝΗΤΩΝ.

45. Τῆς Βυθινίας ἢ Προύσης, χαλκὸς, κεφαλὴ βασιλέως, μὲ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΤΚΟΜΗΔΟΥ ΘΤΓΑΤΡΟΣ

ΩΡΑΔΑΝΤΙΔΟΣ, κεραυτός ἐσεφανωμένος με ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΠΡΟΫΣΙΕΩΝ.

46. Τῆς Ἡρακλείας, χαλκός, γυμνή κεφαλή Ἡρακλέας, καὶ αὐτός λατῆ με ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

47. Τῶν Βυζαντίων χαλκός, κεφαλή Ἀπόλλωνος, σελῶν με ἀσέρα, με ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ σελῶν, ἢ ὅποια εἶναι ἡ αὐτὴ Ἄρτεμις, ἦσαν ἀδελφοί. Εἰς τὸ Βυζαντίον φαίνεται ὅτι ἦτον πορωσιμὸν νὰ παρασάινεται ἡ σελῶν, ὅσον εἰς τὰ νομίσματα, τὸσον καὶ εἰς τὰς σημαίας, ὡς καὶ μέχρι τῆς σήμερον φαίνεται.

48. Τῶν Φιλίππων, χρυσός· κεφαλή ἀγροείου Ἡρακλέας, τρίπους, κεφαλή ἵππου, με ΦΙΛΙΠΠΩΝ.

49. Τῆς Φιλιππεπόλεως χαλκός, κεφαλή Βάκχου κιασοφοροῦντος· τρίπους, ἀφ' οὗ κλάδοι, με ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ.

50. Τῶν Θηβῶν, χαλκός· νέος Ἡρακλῆς, σάμνος με αὐτὴ καὶ ρόπαλον, με ΘΗΒΑΙ. Ὁ Ἡρακλῆς ἐνομίζετο ὡς υἱὸς τοῦ Διὸς, ἀλλ' αὐτὸς ἦτον υἱὸς τῆς Ἀμφιτέιονος βασιλέως τῆς Θηβῶν, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆς Ἀλκμῆς. Πολλοὶ ἀπέρασαν ὑπὸ τῆς ὀνόματος τῆς ὁ Ἡρακλῆς ὅμως ἔτος ἦτον δυνατὸς, ἐπολέμησε με τὸν Ἀπόλλωνα εἰς τὰς Δελφούς, καὶ ἐγύρισεν αὐτὸν κάτω τὸν τρίποδα, κτλ.

51. Τῆς Εὐρύπου, ἄργυρος, καρκῖνος, με Αἰδηψίων. λαῦρος ἰχθύς με Αἰνοκράτης Ἀρχιφρώνος. Ὁ καρκῖνος ἐνταῦθα δηλοῖ τὰς συνεχεῖς παλυρροίας τῆς Εὐρύπου, αἱ ὅποια ἀναβαίνουσι καὶ καταβαίνουσιν ἀκαταπαύστως εἰς τὸ σκῆνον τῆς Εὐρείπου· ὁ δὲ ἰχθύς δηλοῖ ἴσως διατὶ δρέσκονται πολλὰ ὄψαρια εἰς τὴν Εὐρύπον, τὰ ὅποια τὸ πάλαι ἔτραγον μόνον οἱ ἱερεῖς τῆς Δήμητρας.

52. Τῆς Νήσου Σκύρου, ἄργυρος, κεφαλή Ποσειδῶνος με τρίαιναν, πῶρα, με ΣΚΥΡΙΩΝ.

53. Τῆς

53. Τῆς Νήσου Κῶς, χαλκός, κεφαλή Ἴπποκρά-
 τος, μὲ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ· ὄφιν καὶ ῥόπαλον ἢ σημαία
 τῆ Ἀσκληπιῶ με ΚΩΝ. Οἱ Κῶοι θέλοντες διὰ τὴ
 τιμήσωσι τὸν συμπατριώτη των τὸν θεῖον ἐκείνον
 Ἴπποκράτη τὸν πατέρα τῆς Ἰατρικῆς, τῆ ἐχάραξαν
 καὶ διάφορα νομίσματα, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτοῦ
 τῆ σεβαστῆ γέροντος. Ὁ ὄφιν εἶναι σημεῖον ὑγείας,
 ἐπειδὴ καὶ οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ κατεσκιάζον πολλα
 ἰατρικὰ ἐκ τῆ ὄφεων, τὰ ὅποια τῆ σήμερον παν-
 τελῶς ἀπεσκορακίσθησαν ἀπὸ τοὺς καλὰς ἰατροὺς.

54. Τῆς Πάρου, ἄργυρος, κεφαλή ἠλίας, βῆς, τὸ
 εὐκάρπον δηλοῖ, ὁ τρίπους τὰ λατομία τῆ λαμ-
 πρῶν μαρμάρων τῆ ναῶν, μὲ ΠΑΡΙΩΝ.

55. Τῶν Ναξίων, ἄργυρος, κεφαλή Ποσειδῶνος,
 Βάκχος μὲ κρατῆρα, καὶ θύρσαν εἰς τῆ ἀριστερῇ,
 ἄγαλμα καὶ ἄμπελος μὲ σαφυλῶ καὶ ΝΑΞΙΩΝ.

56. Τῆς Τενέδου, ἄργυρος, ὁ Ἑρμαφρόδιτος, ἢ ἡ
 Σαλμακίς, τῆ εὐωσιν τῆ δύο θαλασσῶν· πέλε-
 κος, σαφύλι, ῥόπαιον καὶ μονόγραμμα ΓΑ, μὲ ΤΕ-
 ΝΕΔΙΩΝ. Ἑρμαφρόδιτος δηλοῖ Ἑρμῆ καὶ Ἀφροδί-
 τῆ, δηλαδή ἄρσεν καὶ θεῆλυ, καθὼς νομίζουσι τι-
 νες, τὸ ὅποῖον εἶναι τῆ ἀδυάτων τὰ γυνὴ εἰς τῆ
 φύσιν, ὡσαύτ ὅπῃ ἀντίκειται εἰς τὰς φυσικὰς νόμους,
 καθὼς ἀπεδείχθη ἀπὸ πολλὰς Ἀνατόμους.

57. Τῆς Μεθύμνης εἰς Μιτυληνῶν, ἄργυρος, κε-
 φαλή στρατιώτου μὲ ΜΕΘΙΜΝΑΙ· κάπρος, ἴσως τὸ
 πάλαι τὰ ἦτον πολλοὶ χοῖροι εἰς αὐτῆ τὴν Νῆσον.

58. Τῆς Μαρωνίας, ἄργυρος, κεφαλή ἀνδρὸς καὶ
 ἵππος, ἄμπελος, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος ΜΗ-
 ΤΡΟΔΟΤΟΣ.

59. Τῆς Κωνσταντίας εἰς Πόντον, χαλκός, κεφαλή.
 ὁ παρῶτος ὅπου ἐκτίσεν αὐτῆ τῆ Πόλιν μὲ ΚΤΙ-
 ΣΤΗΣ ΤΟΜΟΣ. Ἡρακλῆς μὲ λεοντήν καὶ ῥόπαλον,
 μὲ ΤΟΜΙΤΩΝ.

60. Τῆ

60. Τῷ Αὐλῶνος, ἄργυρος, Ζῶς γυμνός, ἐν δεξιᾷ κέραυδόν ἐν ἀριστερᾷ σβυύει, καὶ μονόγραμμα ἔλαφος μὲ ΚΑΤΛΩΝΙΑΤΑΣ.

61. Τῷ Πόντι, χαλκός, Ἑρμῆς γυμνός, ἐν δεξιᾷ λύχνον σβυσόν, ἐν ἀριστερᾷ κηρύκειον, μὲ ΕΥ. καὶ κύκλον σταχύς καὶ μὲ ΟΒΟΛΟΣ. Ὡς φαίνεται οἱ Πόντιοι διὰ ὀβολὸν εἶχον τῆτο τὸ νόμισμα, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆ ὁποίου ἔχουσι τὸν Ἑρμῆα, μὲ τὸ κηρύκειον, τὸ ὁποῖον δηλοῖ σημεῖον εἰρήνης καὶ ἀγάπης. Ὁ Ἑρμῆς ἐνομιζέτο θεὸς τῶ ἐμπόρων, καὶ τῶ συλθηκῶν, τὸ σημεῖον τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ κηρύκειον.

62. Τῷ Κάστρῳ τῆς Ὠραίας, χαλκός, κεφαλὴ Ἡφαίστου, ὄφις μὲ γένειον, καὶ κορόνα καὶ φύλλον, μὲ ΟΜΟΛΙΕΩΝ.

63. Τῆς Βυθινίας, χαλκός, κεφαλὴ βασιλέως, μὲ διάδημα, ἵππος βαδίζων, μὲ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΟΜΗ.

64. Τῶν Βυζαντίων, χαλκός, νόμισμα ἀπὸ θησαυροφυλάκειον τῆς Γερμανίας, πρὸ Χρυσῶ: κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, μὲ δένδρον, μὲ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.

65. Τῆς Τείκης τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ, χαλκός, κεφαλὴ Τείκης. Ἀσκληπιὸς μὲ λύχνον, μὲ ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ. Ὁ Ἀσκληπιὸς τὸ πάλαι ἐδοξάζετο εἰς τὴν Τείκην ὡς θεὸς τῆς Ἰατρικῆς, τῆ ὁποίου εἶχασιν ἐγείρειν εἷνα Ναὸν θαυμαστόν. Αὐτὸς ἐνομιζέτο υἱὸς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ Ἀπόλλωνος. Ἐδιδάχθη τὴν Ἰατρικὴν ἀπὸ τὸν Χείρονα Κύνταυρον τὸν Θεσσαλόν, τὸν πρῶτον ἐφόρετὴν τῆς Ἰατρικῆς. Πολλὰ γυναικὲς τῶ Θεσσαλῶν κατὰ παράδοσιν ἐγιναν ἐμπειρόταται εἰς τὴν Ἰατρικὴν.

66. Τῶν Ἀθηνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μὲ περικεφαλαίαν καὶ μονόγραμμα Α. ἵππος, πήγασος καὶ μονόγραμμα Γ. Ὁ πήγασος δηλοῖ, ὅτι οἱ Ἀ-

Α'θῶναῖοι τὸ πάλαι, εἶχον ὡς φαίνεται συμμαχίαν τινὰ μὲ τῆς Κορινθίους. Τῆτο τὸ νόμισμα ἦτον διδραχμον· ζυγιάζει 130. κόκκους, ἔχει διάμετρον 9. γραμμῶν.

67. Τῆς Ἀγίας Μαύρας, ἄργυρος, ἀνὴρ ἐπὶ τῆς ἐλάφου, καὶ σάχυς ἐσσηνωμένη· παῶρα, ῥόπαλον, μὲ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ, ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ.

68. Τῶν Λοκρῶν, χαλκός, δύο κεφαλαὶ μὲ ἀσέρας, Κάστωρ καὶ Πολυδύκης. Ζῶς ἀετοφόρος καὶ κέρας Ἀμαλθείας, μὲ ΛΟΚΡΩΝ. Ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδύκης, ἦσαν ἀδελφοὶ δίδυμοι ὡς φαίνεται, υἱοὶ τῆς Τινδάρου Βασιλέως τῆς Σπάρτης. Οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἦσαν κατὰ πολλὰ ἠγαπημένοι, ἀξιοὶ ἀθληταὶ καὶ γυναιῶι, ἐκαθάρισαν τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς κερσαρίας, καὶ τὴν γυνὴν ἀπὸ τῆς κλέπτρας· ἐλόθῃρωσαν καὶ τὰς Ἀθῶνας ἀπὸ τὸ κέρσδιμα τῆς ἐχθρῶν· ἀπέθανον, καὶ ἐτέθεισαν εἰς τὸν ἕρπον ἐπὶ τὸν ἀσερισμὸν τῆς Διδύμων. Ὁ ἀετὸς ἔτος, ὅς τις καὶ βασιλικὸς λέγεται, ἦτον ὄρνεον ἀφιερωμένον τὸ πάλαι εἰς τὸν Δία, τὸν υἱὸν τῆς Κρόνου.

69. Τῆς Βάρνας, χαλκός, κεφαλὴ Διός· ἵππῶς, μὲ ΟΔΙΤΗΣ.

70. Τῆς Στρατονίκης, κοινῶς Φραγκοκάστρα, πλησίον τῆς Ἀθῶνος, κεφαλὴ Στρατονίκης, γυναικὸς τῆς Ἀντιόχου Βασιλέως, πυργοφόρος ὡσπερ ἡ Κιβέλη, μὲ ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΑΙ. Ἄρτεμις, μὲ τόξον, καὶ μὲ βέλη εἰς τὰς χεῖράς της, κύων, καὶ ΕΠΙ. Χ. ΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ.

71. Τῆς Κωνσταντινουπόλεως, χρυσός, ΙΣ. ΧΣ'. Φ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΕΝ ΧΡΙΣΤῶ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

72. Τῆς Χαλκηδόνος, χρυσός, κεφαλὴ βασιλέως, Α'θῶνα μὲ νίκην κρατούσαν δελφῖνα, μὲ ΛΤΣΙΜΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΕΚΑΤΑΙΟΥ ΚΑΛΧΑ. Τὸ παρὸν νόμισ-

μισμα τῆς Ἀθηνᾶς εἶναι ἀντίτυπον ὅμοιον μὲ ἐκείνο τὸ ὑπὸ τῶ Φειδίας καὶ Περικλέους κατασκευασμένον, κολωσαῖον ἄγαλμα εἰς τὰς Ἀθῆνας, τῶ ὁποίᾳ τῶ καταγραφῶ ἀνωτέρω ἐκάμαρον.

73. Τῆς Νήσου Θερμῶν, χαλκός, σκύλος ὑλακτῶν, μὲ ΚΤΟΝΙΩΝ. ἢ Δήμητρα, καὶ τὰ ὀνόματα τῶ ἀρχόντων ΖΕΟΡΦ, ΛΙΞΑΤ.

74. Τῶν Θηβῶν, ἄργυρος, ἀσπίς καὶ σάμνος, μὲ ΘΗ. τοῦτο ἦτον ἡμίδραχμον, τὸ βάρος τοῦ ὁποίου εἶναι 45. κόκκας, καὶ ἡ διάμετρος τῶ 6 γραμμῶν.

75. Τῆς Θεσσαλονίκης, χαλκός, μὲ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ὁ Ἄκτιος Ἀπόλλων μὲ λύραν, τὸν λιμένα σημαίνων, μὲ ΘΕΣΣΑΛΟΝ ΗΙΕΝΕΩ.

76. Τῆς Ἀμφιπόλεως χαλκός, κεφαλὴ Διὸς δαφνηφορέντος, ἵππος, καὶ δύο μονογράμματα, μὲ ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ.

77. Τῶν Τρικκάλων, ἄργυρος, ἀνὴρ ταῦρον δαμάζων, καὶ ἵππος μὲ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ. Ὁ ταῦρος δηλοῖ τὸ εὖγεον τῆς Θεσσαλίας, καὶ τὸ καρποφόρον· ὁ ἵππος ὅτι πρῶτον οἱ Θεσσαλοὶ ἐκαβαλίσαν τοὺς ἵππους, διὰ τῆτο καὶ ἵπποκκύταυροι ἐλέγοντο.

78. Τῶν Αἰτωλῶν, χρυσός, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δαφνηφορέσης, ἀνὴρ ἐν δεξιᾷ νίκην ἔχων, ἀεισεῖον ἔγχος καὶ φάσγανον, μονόγραμμα καὶ ἀνδραπὸν ἐν εἶδει τροπαίς.

79. Τῆς ἐπικρατείας Πάτρας, χαλκός, γυνὴ καθήμενὴ μὲ στέφανον καὶ ράβδον, μὲ ΑΧΑΙΩΝ ΚΑΛΛΙΣ ΤΑΤΑ, Ζεύς γυμνός μὲ τῶ νίκην ἐν δεξιᾷ, καὶ ράβδον ἀνταυδρος.

80. Τῆς Μιτυλιώης, κεφαλὴ, τρίπυς, μὲ ΜΙΤΥ.

81. Τῆς Βελεσίνης, ἄργυρος, Φέρα θυγάτηρ Αἰόλα, ἢ Ὑπερεία πηγὴ, τὸ Κεφαλόβρυσον, μὲ ΦΕΡΕΩΝ.

82. Τῆς Δήμνης, κεφαλὴ, λαμπάς, δύο ἀσέρες ἐπὶ δύο καλυμμάτων, μὲ ΗΦΑΙ.

83. Τῆς

83. Τῆς Χίε, σφύγξ, σοφία καὶ παύρα, ἡ ναυ-
τικὴ μὲ χΙΩΝ. Σάμπος, Κάτωρ καὶ Πολυδούκης μὲ
δύω ἀσέρας, μὲ ΔΙΧΑΛΚΟΝ.

84. Τῆς Ἀδραμυτίου, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, κέρας
Ἀμαλθείας, Κάστωρ καὶ Πολυδούκης καλύμματα,
καὶ δύο ἀσέρες, μὲ ΑΔΡΑΜΥΤΙΝΩΝ. Τὸ κέρας τῆς Ἀ-
μαλθείας διλοῖ ἀφθονίαν καὶ εὐτυχίαν. Τῆτο ἦτον
ὡς κέρας τῆς Ὠλευίας Αἰγός, τῆς Ἰσοφοῦ τῆ Διός·
φαίνεται ὅτι ἡ Ἀμαλθεία ἡ κόρη τῆς Μελίσεως βα-
σιλέως τῆς Ἑλλάδος ἔθρεψε τὸν Δία μὲ γάλα
καμνιάς αἰγός· διὸ καὶ ἐμεινον ὁ λόγος μέχρι τῆς
σήμερον.

85. Τῆς Σμύρνης, κεφαλὴ Σμύρνης, γυνὴ δεομέ-
νη τῆς κολώνας Ἀθηνᾶς, καὶ μονόγραμμα ΠΑΡ, μὲ
ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΠΑΡ.

86. Τῆς Χίε, κρατὴρ διὰ τὸν οἶνον, τὸν Ὅμηρον
ἐν τῇ καθέδρᾳ μὲ μίαν βίβλον εἰς τὰς χεῖρας, μὲ
ΙΛΙΑΣ, καὶ ΟΜΗΡΟΣ, σφύγξ μὲ χΙΩΝ. Οἱ Χίοι ἐ-
χάραξαν τὸ πάλαι νομίσματα εἰς τιμὴν τῆς σοφοῦ
Ὀμήρου, νομίζοντες αὐτὸν Χίον, μὴ εἰδότες ὅτι ἐπὶ
τὰ πόλεις μάχονται δι' αὐτόν· εἶναι ὅμως εἰς τιμὴν
Χίον μία μεγάλη πέτρα καλυμνίη σχολεῖα τῆς Ὀ-
μήρου, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας φαίνεται ὡς θρό-
νος καὶ ἄλλα τινα γλυπτὰ, ἐπὶ τῆς ὁποίου ἐκάθητο
ὁ θεῖος Ὅμηρος, καθὼς λέγουσι, καὶ ἐδίδασκε τοὺς
μαθητὰς του ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν· σφύγξ, σημεῖον
δεινῆς γνώσεως καὶ σοφίας.

87. Τῶν Τρικάλων τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ, ἄργυρος,
μισθὸν πρόβατον, μὲ ΠΡ, εἰς τετράγωνον. Τὸ μισθὸν
πρόβατον ἐνταῦθα διλοῖ, τὸ μηλοτρόφον τῆς Ἐσιώ-
τιδος γῆς, καὶ τὸ καρποφόρον αὐτῆς.

88. Τῆς Ἐφέσε. Ἐφεσία Ἀρτεμις· τῆς Ἀρτέμι-
δος τῆς Ἐφεσίας δόμος, ὄνπερ ἀνήγειρον Ἀρτε-
μισία ἡ Μαυσόλα τέλειμα σύζυγος πάλαι, μὲ Ε-

ΦΕΣΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩ. Νεωκόρος δηλοῖ ὑπηρετίω ἐϛ
 ρῶν πραγμάτων.

89. Τῶν δύο Τσανάκ Καλεσί, τειήρης με, ΕΠΙ,
 ΑΡΧ, ΑΙΑ, ΖΩΙΑ, ΑΒΤΑΗΝ, εἰς τῆς δύο ἐρωμύας,
 με ΣΗΤΙΩΝ.

90. Τῆς Μαίης, ἄργυρος, ἀετός με χείον ράμα
 φος, τὸ πετρώδες καὶ ἐπικίνδυνον σημαίνων, με Μ
 εἰς τετράγωνον, με ΑΛΕΝΩΝ, καὶ σάχυς.

91. Τῆς Λακωνίας, χαλκός· κεφαλὴ με ΤΙ
 ΜΑΝΑΡ, γυνὴ με κύονα καὶ ΛΑ.

92. Τῆς Κνωσῆ εἰς τὴν Κρήτιω, χαλκός, κεφα-
 λὴ Διὸς δαφνηφόροντος, ἀετός βαδίζων· τὸ Ἀριστίων
 εἶναι ὄνομα τῆ ἀρχοντος με ΑΡΙΣΤΙΩΝ· εἰς αὐτὴν
 τὴν πόλιν κατῴκει Μίνως ὁ Βασιλεὺς τῆς Κρήτης.

93. Τῆς Καρύσσης, ἄργυρος, πετεινός· ἢ Κάρυστος
 βυζαίνει τὴν Εὐρυπον.

94. Τῆς Πεξογεράκι εἰς τὴν Βοιωτίαν, κεφαλὴ
 ἐσεφανωμένη, ἀνὴρ με τόξον εἰς τὴν δεξιάν, καὶ σέ-
 φανον εἰς τὴν ἀριστεράν, με ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΟΝ.

95. Τῆς Φθιώτιδος Θεσσαλίας, χαλκός, κεφαλὴ
 Παλλάδος με ΘΕΛΧΙΦΟΝΟΣ· ρόπαλον καὶ τόξον ἐκ-
 τὸς θήκης, ἔτοιμον με ΦΘΙΩΤΙΔΩΝ. τὸ ἔτοιμον τόξον
 ἐνταῦθα δηλοῖ, τὸ ἔτοιμον τῆς Θεσσαλῶν, δηλαδὴ
 καὶ εἰς πῦρ καὶ εἰς θάνατον, καὶ εἰς κάθετι ἄξιον.

96. Τῆς Βουθροντῆ ἀντικρυ τῆς Κορφῶν, χαλκός,
 κεφαλὴ Πύρρου βασιλέως, με ΠΥΡΡΟΤ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,
 ἢ νίκη κτείνεσα βέν, με ΒΟΥΘΡΩΤΙΩΝ.

97. Τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἄργυρος, ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙ-
 ΣΤΟΣ με ΕΜΑΝΟΘΗ, ὃ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
 ΕΜΑΝΟΘΗ ΔΕΣΠΟΤΗΣ Ο ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗΤΟΣ. Οὗτος ἔ-
 χει σκῆπτρον εἰς τὰς χεῖρας, εἶναι ἐνδεδυμένος τὴν
 βασιλικὴν στολὴν. Πολλοὶ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως ἐλέγοντο Πορφυρογέννητοι, ἐξ αἰτίας ὅπερ
 αἱ μητέρες αὐτῶν τῆς ἐγγονῆσαν μέσα εἰς μίαν κά-
 με-

με-

μεραν πεποιημένω ἀπὸ πορφυρῆν μάρμαρον, ἢ ἐ-
 σολισμένω ἀπὸ πορφυρᾶς σολᾶς. Τὸ νόμισμα τῆτο
 εἶναι μεγάλη δραχμή, ζυγιάζει 82 κόκκους, εἶναι
 κοιλόκυρτον, ἡ διάμετρος τῆ ὁποῖα εἶναι 12. γραμ-
 μῶν. Εὐρέθησαν εἰς τὴν Λεβαδίαν νεωστὶ ἀρκε-
 τῶτατα.

98. Τῆς Ἀγχιάλου, τύχη μὲ τιμόνι, καὶ Ἀμαλ-
 θείας κέρας, μὲ ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ· πλοῖον
 πλέον σημεῖον ἀγαθῆς τύχης, μὲ ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓ-
 ΧΙΑΛΕΩΝ.

99. Τῆς Δήμου, ἄργυρος, Ἡφαιστος καὶ πυράγρα,
 ἀμόνη, σφύρα, κεραυνός, μὲ ΔΗΜΝΙΩΝ. Ὁ ἄκμων, ἡ
 πυράγρα καὶ ἡ σφύρα δηλοῖ ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἐτε-
 χνέργησε ἀνάγματα σιδηρᾶ, μπρέτσινά, ἀργυρᾶ, καὶ
 χρυσᾶ, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦτον περὶφημος ὀπλοποιός.

100. Τῆς Ναυπάκτου, χαλκός, κυνηγός μὲ τόξον
 τευτομένον καὶ βέλος, καὶ κύων, μὲ ΝΑΥΠΑΚΤΩΝ.
 χοῖρος τρέχων διὰ τὸν φόβον τε, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ
 ἀρχοντος ΑΓΑΣΙΚΛΗΣ ΕΦΟΡΟΣ.

101. Τῆς Κνωσῆ, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος μὲ ΠΟΛ-
 ΝΟΣ, ὁ λαβύρινθος μὲ ΚΝΩΣΩΣ.

102. Τῆς Νικοπόλεως, χαλκός, Ἡρακλῆς ἐν δε-
 ξιά ῥόπαλον ἔχων ἐν ἀεισερᾶ ὄλτον καὶ τεία μῆ-
 λα, τὰ πετεινά, τὰ ὄρεινά καὶ τὰ πεδεινά τῆς ΔΑ-
 ΚΙΑΣ σημεῖον, μὲ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΑΥΓΑ-
 ΛΟΥ, τὸ περὶφημον τῆ οἶνε μὲ κηρύκειον· ΤΗ. ΔΟΥΤ
 ΤΕΡΤΟΥΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΟΥ ΠΡΟΣ ΙΣ.

103. Τῆς Δέπνητσας, χαλκός, Βάκχος μὲ ΠΑΥ-
 ΤΑΛΙΑΣ, γυνὴ μὲ θύρσον, τιμόνι καὶ κέρας, μὲ
 ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ.

104. Τῆς Ἠλείου, κεφαλὴ Περσεφόνης, Ἀθηνᾶ,
 μὲ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΥΡΡΟΥ. Ἄδεται ὅτι ὅταν ὁ Πλέτων, ὁ
 θεὸς τῆ ἄδου, ἄρπαξε τὴν Περσεφόνην θυγατέρα
 τῆς Δήμητρος, ἀπὸ τὴν Σικελίαν τὴν ἔφερον εἰς τὴν
 Ἠ-

Ἡπειρον, ὅπου εἶχε τὴν βασιλείαν, οἱ διάδοχοι τῶν ὁποίων ἐσάθησαν οἱ Θυμασοὶ Πιτριοί.

105. Τῆς Δήμου, κεφαλὴ νέου ἐστεφανωμένη, πρόβατον, σημεῖον τῆς μηλοτρόφου γῆς, δάδα, εἴτε λαμπρὰς ἀπύσσα μὲν ΗΦΑΙ. Λέγεται ὅτι ὁ ΗΦΑΙΣΤΟΣ διωχθεὶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἦλθεν εἰς τὴν Δήμον, ὅπου καὶ ἐδέξατο τὴν χαλκῶτικόν του τέχνην· οἱ Δήμιοι ἐθυσίαζον εἰς αὐτὸν πρόβατα διὰ τὸ μὴ τὴν ἀροξενήσῃ ὡς ἐνόμιζον σεισμούς εἰς τὴν Νῆσον αὐτῶν.

106. Τῆς Βοστίτσας, ἄργυρος, κεφαλὴ Διὸς δαφνηφορέντος, μὲν ΑΙΓΑΙΩΝ, καὶ μονόγραμμα ΧΑ, καὶ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ.

107. Τῆς Θεσσαλίας πόλεως Ἑλλάδος, ἄργυρος, βῆς, μὲν ΕΛΛ, καὶ τετράγωνον διηρημένον.

108. Τῆς Ὠρχας, χαλκός, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, τρόπιον ἐστεφανωμένον μὲν ΩΡΙΚΙΩΝ.

109. Τῶν Κερκυρέων, χαλκός, σάμνος, ὅτι νῆσος, μὲν ΚΟΡΚΥΡΑ, Ζῶς καθήμενος.

110. Τῆς Παλιοπαρέβεζας, χαλκός, κεφαλὴ γυναικὸς ἐστεφανωμένη, μὲν ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, καὶ ὀβελίσκος μὲν ΙΕΡΑΣ.

111. Τοῦ Δυρράχου, χαλκός, κεφαλὴ γυμνὴ ἀνδρὸς, σημεῖον τῆς Ἑλευθερίας μὲν ΦΙΛΟΤΑ, ΔΤΡ.

112. Τῆς Λευκέτας, χαλκός, κεφαλὴ ἀνδρὸς ἀγενεὶς μὲν ΠΙΛΩΝ, πλοῖον μὲν ΛΟΡΕΩΝ.

113. Τοῦ Ἄθωνος, γυνὴ ἐπὶ σφαίρας μὲν ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ. ἄστρον κτίσμα Ἀλεξάρχου Μακεδόνοιο τῆς Κασάνδρου βασιλέως ἀδελφῆ.

114. Τῶν Θεβῶν, ἄργυρος, ἀσπίς καὶ σάμνος μὲν ΘΕΒ. τῆτο ἦτον ἡμίδραχμον.

115. Τῆς Ἡπείρου, ἀσπίς, κεφαλὴ Ἡλίου, κεραυνὸς τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλέως, ἐγκόνος Ἀχιλλέως, μὲν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΟΠΤΟ.

161. Τῆς

116. Τῆς Ζακυΐθας, ἄργυρος, κεφαλή Ἀθηνᾶς με ΚΡΟΤΩ, Ἡρακλῆς ἐνδυμένος με τῶν λεοιπῶν εἰς τὸ ῥόπαλον, με ΟΙΚΙΣΤΑΣ.

117. Τῆς Κνωσοῦ, ἄργυρος, ἡ Εὐρώπη ἐπὶ τῷ ταύρῳ, καὶ πέπλον ἀπλωμένον καὶ δύο δελφίνες· τὸ σχῆμα τῷ λαβυρίνθῳ με ΚΝΩΣΩΝ. Ἡ Κνωσὸς πόλις ἦτον εἰς τῶν Κρήτων. Ὁ ταῦρος δηλοῖ τῶν ἀρπαγῶν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῶν Φοινίκων. Αὕτη ἦτον μία ἀπὸ τὰς πλέον ὠραίας κόρας τῆ τότε καιρῶ. Ἐλέγετο ὅτι εἶχε κλέψῃ τῶν ὠραιότητα καὶ τὸ φτιασίδι τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ὅλα τῆς τὰ κάλλι. Ὅρα τὴν ἰσορίαν τῆς Εὐρώπης. Ὁ λαβύρινθος ἦτον εἰς τῶν Κρήτων εἰς, με ὅλον τῆτο διαφόρως τὸν σχηματίζουσι, δηλαδή στρογγυλὸν καὶ τετράγωνον.

118. Τῆς Ἀδριανεπόλεως, Ἄρτεμις καὶ σκύλος με ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Βάκχος με Φύρσον καὶ σαφυλῶν, με ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Ἡ Ἄρτεμις ἐνομιζέτο ὡς θεὰ τῆ κυνηγίας· αὕτη ἦτον θυγάτηρ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐγεννήθη καὶ αὕτη εἰς τῶν Δῆλον Νῆσον. Ἡ Ἄρτεμις ἦτον μία ἀπὸ τὰς ὠραίας παρθένους, ἡ ὁποία ἀγαπήσασα τῶν παρθενίαν καθῶς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐδόθη ὅλως δι' ὅλα εἰς τὸ κυνήγιον. Αὕτη εἶχε δύο ὀπαδοὺς τῆς νέας παρθένους, τῆς ὁποίων τῶν παρθενίαν ἐφύλαττε με μεγάλῃ προσοχῇ, καθῶς ἀπὸ τῶν ἰσορίαν τῆς Καλιστῆς μανθανόμεν. Ἡ Ἄρτεμις ζωγραφίζεται με τόξον, με βέλη, καὶ με φαρέτραν· κάποτε φέρει καὶ μίαν σελύκιον εἰς τῶν κεφαλῇ τῆς· ἐλατρώετο ἡ Ἄρτεμις εἰς τῶν Ἐφεσον, ὅπως τῆς ἐκτίσαν εἷνα Ναὸν ὑπερθαύμασον.

119. Τῆς Ἡρακλείας, κεφαλή τῆ Νέρβα, με ΝΕΡΩΑΣ ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ· ἡ τύχη ἰσταμένη ἐν δεξιᾷ ἔχουσα τιμόνι, καὶ ἐν ἀριστερᾷ κέρας Ἀμαλθείας με ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

120. Τῆς Πουῦτας, κεφαλὴ χεῖρα, πρῆσιρα μὲ
 ΑΚΤΙΩΝ.

121. Τῆς Τρωάδος, ἄργυρος, κεφαλὴ ΠΡΙΑΜΟΥ,
 μὲ ΠΡΙΑΜΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ· ἢ Πόλις Τροία μὲ τεῖα
 πλοῖα, καὶ ΤΡΟΙΑ.

122. Τῆς Μαγκάλιας, ἢ Καλατίας· εἰς τὰ πα-
 ραθαλάσσια τῶ Πόντου, ἄργυρος, κεφαλὴ ὁ Ἀλέξαν-
 δρος, τόξον εἰς θήκῃ ρόπαλον καὶ στάχυς μὲ
 ΚΑΛΑΤΙΑΣ.

123. Τοῦ Δυρράχίου, ἄργυρος, τετράγωνον δια-
 χωρίζων τὸ στυλόν, καὶ ὄρεινόν τῶ τόπου διλουῦ·
 ἀγελάδα βυζανομυῖη, καὶ κέρας ἐλάφου, μὲ ΔΤΡΡΑ,
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΟΝΟΤΝΙΟΥ.

124. Τῆς Ἠπείρου, δύο κεφαλαὶ Διός, καὶ τῆς
 γυναικὸς αὐτῆς Ἥρας μὲ ΕΤ ἀνάποδα. Ταῦρος δεί-
 χνει τὰ ἄρματα τε μὲ ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ.

Τέλος τῆς Νομισματολογίας.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΗΣ ΤΛΗΣ.

	Φύλα
1. Ὑπόθεσις.	1
3. Καταγραφή τῆς Σφαιρῶν.	2
6. Οἰσμοὶ γενικοὶ τῆς χημάτων.	4
7. Οἰσμοὶ τῆς Γεωγραφίας.	6
8. Κορυφαία γραμμὴ, Zenith, καὶ Nadir.	6
10. Ἀξονες τῆς γῆς.	6
12. Πόλος Ἀρκτικός, καὶ Ἀνταρκτικός.	7
14. Οἰζων αἰθητός.	8
15. Οἰζων νοητός.	9
17. Μεσημβρινὸς μέγιστος.	9
18. Πρῶτος Μεσημβρινός.	9
19. Ἰσημερινός.	10
20. Ζωδιακός.	11
21. Τροπικοὶ κύκλοι.	12
22. Πολικοὶ κύκλοι.	12
23. Κόλυροι.	12
24. Κύκλος τῆς Ὁρῶν.	13
27. Πλάτος παντός τόπου.	13
29. Μῆκος παντός τόπου.	14
31. Ἀναλογία τῆς Μέτρων.	14
37. Πίναξ τῆς Μιλίων.	17
38. Ζῶναι τῆς γῆς.	20

§.	42.	Κλίματα ὠριαῖα καὶ μῆσιαῖα.	21
§.	43.	Λυκαυγὲς φῶς.	23
§.	45.	Σφαῖρα ὀρθή.	24
§.	46.	Σφαῖρα παράλληλος.	25
§.	48.	Σφαῖρα πλαγία.	26
§.	52.	Ἀμφίσκιοι.	28
§.	54.	Ἐπρόσκιοι.	29
§.	55.	Ἀντίσκιοι.	29
§.	56.	Ἀντίποδες.	30
§.	57.	Θεωρία διατὶ δυνάμιτι πίπτομον ἔξω τῆς γῆς.	30
§.	68.	Τὰ μεγαλήτερα ὄρη τῆς γῆς τῆς Α'. καὶ Β'. Τάξεως.	36
§.	70.	Ὄρη πυρίπνοα.	37
§.	72.	Ἀκρωτήρια.	39
§.	73.	Χερσόνησοι.	40
§.	74.	Νῆσοι.	40
§.	75.	Ὠκεανοί.	43
§.	78.	Θάλασσαι.	45
§.	87.	Κόλποι.	48
§.	93.	Πορθμοί.	50
§.	100.	Λίμναι τῆς Κόσμου.	52
§.	102.	Λιμνές.	53
§.	103.	Ἰσθμοί.	54
§.	104.	Ποταμοί.	55
§.	107.	ΤΟΜΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, περιέχουσα τινὰ γεωγραφικὰ προβλήματα.	59
§.	149.	ΤΟΜΗ ΤΡΙΤΗ, ἐν ἣ περιέχονται τινὰ θεωρήματα.	91
§.	190.	ΤΟΜΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ἣτις περιέχει τὴν γενικὴν καὶ μερικὴν διαίρεσιν τῆς Γῆς τὴν ἀρχαίαν γενεαλογίαν τῆς Κόσμου, τὰς λαοὺς, τὰ ἔθνη, τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὀρησκίαν αὐτῶν, κτλ.	

§. 191.	Οἱ ἀπόγονοι τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, Σήμ, Χάμ, καὶ Ἰάφεθ.	99
§. 194.	Πάντες οἱ λαοὶ τῶ Κόσμου ἀνάγονται εἰς Κλάσεις καὶ εἰς Γενεάς.	103
§. 196.	Νέος Ἀνεμοδείκτης Ἰνγλωσσος, καὶ περὶ αἰέτων.	106 καὶ 111
§. 202.	Ἰπποδιαίρεσις τῆς Γῆς.	115
§. 203.	ΕΥΡΩΠΗ, πρῶτον μέρος τῶ Κόσμου.	119
§. 206.	Πορτογαλλία.	125
§. 207.	Ἰαπωνία.	127
§. 208.	Γαλλία.	130
§. 209.	Ἑλβετία.	134
§. 210.	Ἰταλία.	136
§. 211.	Γερμανία.	143
§. 212.	Ουγγαρία.	150
§. 213.	Ἑλλάς, καὶ Εὐρωπαϊά Τερκία.	154
§. 214.	Βελγία.	171
§. 215.	Μακεδονία.	171
§. 216.	Ἀλβανία.	172
§. 217.	Θεσσαλία.	174
§. 218.	Νέα Ἀττική.	175
§. 218.	Περὶ τῆς Πόλεως τῶ Ἀθηνῶν.	177
§. 219.	Πελοπόννησος.	177
§. 220.	Ἄπασαι αἱ Νῆσοι τῆς Μεσογείου Θα- λάσσης.	180
§. 285.	Δακία.	202
§. 287.	Σερβία.	203
§. 288.	Πολωνία, εἴτε Λεχία.	203
§. 289.	Πρωσία.	206
§. 290.	Δανία ἢτοι Δανιμάρκα.	208
§. 291.	Ὁλλανδία.	211
§. 292.	Βρετανία ἅπασα.	214
§. 293.	Σβεκία καὶ Λαπωνία.	219
§. 294.	Ρωσία.	222
§. 295.		

§. 295.	ΑΣΙΑ, δεύτερον μέρος τῷ Κόσμῳ.	230
§. 296.	Κίνα.	232
§. 297.	Ἰνδία.	236
§. 298.	Περσία.	239
§. 299.	Ταρταρία.	243
§. 300.	Ἀσία μικρά.	246
§. 301.	Βυθμία.	250
§. 302.	Μηδία.	250
§. 304.	Καρία.	250
§. 305.	Παμφυλία.	250
§. 306.	Καππαδοκία.	250
§. 307.	Λυκαονία.	251
§. 309.	Κολχίς, εἴτε Γεωργία.	251
§. 310.	Μεγάλη Ἀρμενία.	252
§. 311.	Συρία.	252
§. 312.	Παλαιστίνη.	252
§. 315.	Εὐδαίμων Ἀραβία.	254
§. 316.	ΑΦΡΙΚΗ, τρίτον μέρος τῷ Κόσμῳ.	256
§. 317.	Αἴγυπτος.	257
§. 318.	Λησεικαὶ Ἐπαρχίαι. Τένεζι.	262
§. 319.	Τρίπολις.	262
§. 320.	Ἀλγέρη.	262
§. 321.	Μαρόκ καὶ Φέζ.	263
§. 322.	Σάαρα ἢ Ἐρημος.	265
§. 323.	Ἀβυσσυνία καὶ ἅπασα ἡ Αἰθιοπία.	266
§. 324.	Νῆσοι τῆς Ἀφρικῆς.	269
§. 332.	Νῆσοι τῆς Ἀσίας.	271
§. 365.	ΑΜΕΡΙΚΗ, τέταρ. μέρος τῷ Κόσμῳ.	278
§. 366.	Ἀμερικὴ βόρειος.	280
§. 367.	Φλώριδα.	283
§. 468.	Ἡνωμέναι Ἐπαρχίαι.	283
§. 369.	Λαυραδόρ.	284
§. 370.	Νέον Μεξικόν.	284
§. 371.	Νοτία Ἀμερικὴ.	285
Elem. Geograf.	21	§. 372

§. 372.	Ἡ Βρασιλία γῆ,	289
§. 373.	Ἡ Χιλί.	289
§. 374.	Ἡ Χίκα,	289
§. 375.	Ἀπασαι αἱ Νῆσοι τῆς Ἀμερικῆς.	290
§. 390.	Πέμπτον μέρος τοῦ Κόσμου, ΓΗ ΑΓ- ΝΩΣΤΟΣ.	293
§. 396.	Νομισματολογία.	295

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΤΙΟΣ